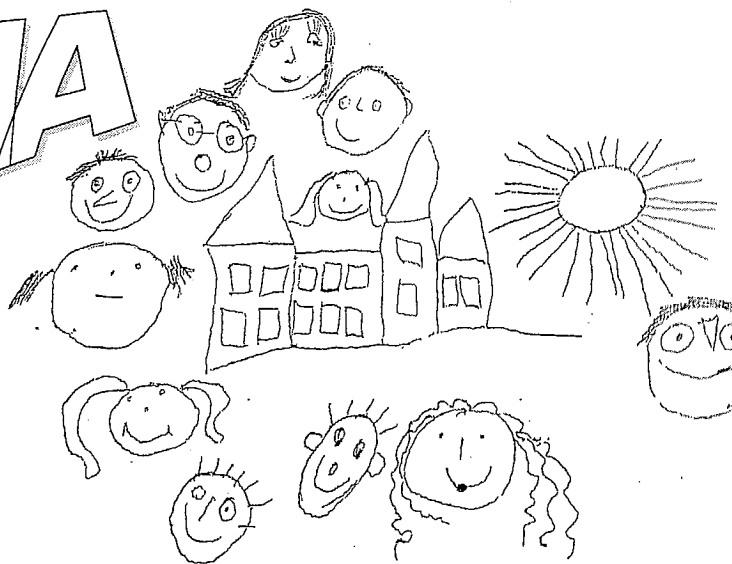

PASACIŅA

Nr. 56 2007.gada oktobris

CENA: DIVI PALDIES

„PASACIŅA” OKTOBRĪ

✓ 3.oktobrī PII „Pasaciņa” sagaidīja ciemiņus-pārstāvjus no Valmieras policijas pārvaldes. Līdzīviņiem bija četrkājains darbinieks – dienesta suns.

Iniciatīva šoreiz nāk no policijas darbinieku puses, jo, kā atzīst policijas darbinieki, ir ļoti svarīgi ar bērniem sākt sadarboties iespējami agrākā vecumā. Bērni daudz ātrāk sāk uzticēties un pierast pie cilvēkiem formas tērpos. Tā tiek veidota daudz labāka sadarbība ar sabiedrību un galvenais priekšnosacījums policijas veiksmīgam darbam – uzticēšanās. Ne velti šīs tikšanās nosaukums bija: „Uzticies, pazīsti, jautā...”

Rīta pusē bērnudārziņa pagalmā ieripoja divas spožas automašīnas ar mirgojošām bākugunīm. Tās bērni varēja ne tikai aplūkot, bet tajās varēja gan iesēties, gan pagrozīt stūri un papētīt mašīnā iebūvēto datora ekrānu.

Par uzvedību uz ielas bērniem āķīgus jautājumus uzdeva *pats galvenais ceļu policists* Pāžes kungs. Un jāsaka – Pasaciņas audzēkņi zināja pareizās atbildes!

Lielu prieku bērniem sagādāja policijas suņa darbošanās. Viņš ātri un precīzi izpildīja savas saimnieces komandas un nemaz nepretojās bērnu roku pieskārieniem.

Šī tikšanās reize ar policijas darbiniekiem bērnudārza audzēkņiem nebūs pēdējā, jo pavasarī viņus ciemos gaidīsim atkal. Šoreiz tā būs praktiska tikšanās – ar dažādu uzdevumu veikšanu, dziesmu dziedāšanu, zīmēšanu.

 Ineta

Ekspresintervija 5.grupiņā:

Rainers: Paskatījamies policijas mašīnā. Es uzvilku bruņu vesti un pielaikāju policista cepuri.

Linda: Pie dzeltenās un sarkanās krāsas nevar iet un pie drēbēm vajag atstarotājus.

Alija: Policistu mašīnā ir rācija. Var pateikt, kurš ir slikts cilvēks.

Laura: Policistiem līdzī bija sunītis. Tas rādīja trikus: gulējā, meklēja policistu tantī.

Līga: Gājēju pāreja – to sauc „zebra”

„PASACIŅA” OKTOBRĪ

Renāts: Mums rādīja ceļa zīmes. Gājēju pāreja ir ar svītrām. Iet drīkst pie zaļās gaismas.

Rinalds: Policiste darbojās ar suni un suns izpildīja komandas.

Paula: Pie drēbēm jāliek atstarotāji.

 Sarma

✓ 19.oktobrī „Pasaciņā” rīta pusē sanācām uz rotaļu brīdi „Izspēļjam pasakas, mīklas...”

Kad liksmie Miķeļdienas svētki pavadīti, tad iestājas apcerīgais laiks, kad minamas mīklas un stāstāmas pasakas. Un, pasakas „Pasaciņā” prot ne tikai stāstīt, bet arī izspēlēt!

Paši mazākie *Pasacēni* stāstīja un rādīja pasaku „*Rudens vējš ābelē*”, bet 3.grupiņas bērni izpēlēja Viļa Plūdoņa dzejoli „*Zaķīša pirtiņa*”.

4.grupa bija sagatavojusi īpašu pārsteigumu – teatralizētas mīklas bērniem! Par pareizu atbildi balva – ābols! Skolotāja Daiga bija parūpējusies, lai āķīgās mīklas tiktu uzdotas arī klātesošajiem pieaugušajiem. Kas tas ir? „*Viena acs, viens rags, bet nav degunradzis?*” Neuzminēsiet!!! Atminējums – gov, kas lūr aiz stūra! Tā, lūk.

5.grupas bērni izpēlēja Sutejeva pasaku „*Ābola dalīšana*”. Tā bija pamācoša, muzikāla pasaka ar dziesmām.

6.grupiņas bērni izrādīja pavisam trīs latviešu tautas pasakas: „*Kā eži gāja skrieties ar zaķi*”, „*Kā koki mainīja lapas*”, „*Ozoliņš un beka*”.

Par pārsteigumu un lielu prieku klātesošajiem bija parūpējusies bērnudārziņa darbinieces Rita, Jana un Sanita. Viņas rādīja roku leļļu teātri ar dziedāšanu „*Kas tie tādi sanākuši?*”.

Pēc lustīgās teātra skatīšanās katra grupiņa saņēma *Tencinājuma* rakstus par piedalīšanos akcijā „*Vācam ozolzīles!*” un tad pasākuma noslēgumā - *Diseņīte* ar jautru mūziku un dejošanu.

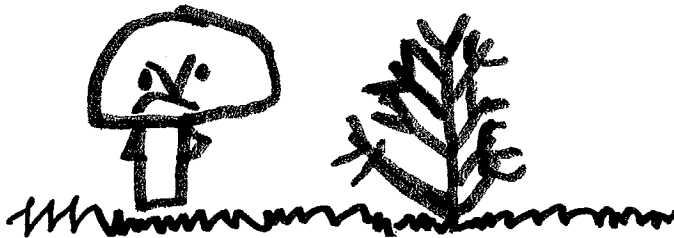
 Ineta

„PASACIŅAS” INTERVIJAS

✓ *Par pasaku un mīklu izspēlēšanu 6.grupas bērni Sarmai stāsta tā:*

Ričards: es spēlēju teātri par ozoliņu un beku un arī par vēju un kokiem. Reiz auga liela, veca beka. Blakus tai izlīda mazs ozoliņš. Beka viņam: „Kā tev nav kauna man augt blakus!” Ozoliņš pabīdījās tālāk. Trešā dienā beka sāka vaidēt, bet nākamajā tā nolaida galvu un apvēlās. „Te nu bija tava lepnība!” Ozoliņš auga tālāk.

Krista: Man patika kā dejoja paši mazākie bērni viņi bija āboliši. Es pati tēloju beku. Man bija melna cepure. Beka nokrita, jo viņa bija veca. Man patīk spēlēt teātri. Ļoti.

Laura: Es biju otiņa. Tā krāsoja kokus dzeltenā, sarkanā un oranžā krāsā. Tad atnāca rudens. Man patika pasaka par sēnīti. Kristai bija sēnītes maska.

Lelde: Rita lika dziedāt par brokastīnām: „Paldies, paldies, par brokastīnām” Teātrī biju otiņa un kokus krāsoju dzeltenā krāsā tā – uz augšu un leju.

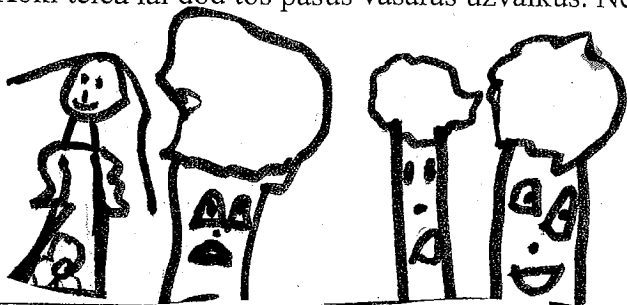
Aleksandra: Es biju zaķis ludziņā par zaķi un ežiem. Tur bija divi brāļi eži – Matīss un Tomass. Es, zaķis, gribēju būt ātrāks. Eži zaķim norāva desmit ūsiņas un palika ar ūsām nu tādi paši kā zaķi.

Jurgis: Es biju otiņa un krāsoju kokus sarkanā un brūnā krāsā. Man bija brūns lakatiņš. Kad kokus nokrāsoja, tad atskrēja vējš un noņēma lakatiņus kokiem nost.

Ivita: Es biju teicēja un stāstīju pasaku par zaķi un ežiem. Zaķis ravēja savu dārzu un brāļi eži, kas dzīvoja mežā, sadomāja izjokot zaķi. Ezis uzaicināja zaķi skrieties. Ezis noskrēja zaķi un prasīja ūsas.

Aurēlija: Es biju teicēja un stāstīju par kokiem. Kokiem bija saplēsti uzvalki, jo vējš atskrēja un noplēsa tos. Man patika uzstāties.

Kristīne: Mēs bijām koki. Otiņas mūsu uzvalkus nokrāsoja. Atskrēja vējš – Ričards, un norāva uzvalkus. Koki teica lai dod tos pašus vasaras uzvalkus. Nedabūja.

„PASACIŅAS” ĪSZIŅAS

✓ 19.oktobrī, pasākuma „Izspēlējam pasakas, mīklas...” noslēgumā Tencinājuma rakstus saņēma visu piecu grupiņu kolektīvi par piedalīšanos izsludinātajā akcijā „Vācam ozolzīles!”

Tencinājuma rakstus ar nomināciju „Čaklākais zīļu vācējs” vai „Čaklākā zīļu vācēja” ieguva arī katrā grupā veiksmīgākie zīļu lasītāji.

Akcijas rezultātā tika savākti 36 zīļu maisi un nopelnīti 108 lati. Iegūtā nauda tika sadalīta katrai grupai, atbilstoši savākto maisu skaitam, interesantu rotaļlietu vai spēļu iegādei.

Uzziņai:

- 2.grupas bērni, vecāki un darbinieki savāca 3 maisus
- 3.grupas bērni, vecāki un darbinieki – 6 maisus
- 4.grupas bērni, vecāki un darbinieki – 7 maisus
- 5 grupa – pirmrindnieki – 14 maisus
- 6.grupas bērni, vecāki un darbinieki – 6 maisus.

✓ *Turpinot šosezon sāko bērniem un pusaudžiem veltīto iestudējumu virkni, Valmieras drāmas teātris no 1.novembra Apaļajā zālē bērniem līdz septiņu gadu vecumam piedāvā izrādi „Ineses tantes mīklainie panti”.*

Izrādē dzejnieces Inese Zanderes dziedamus, minamus, dancojamus dzejoļus un mīklas raibu raibā rindā sakārtojis bērnu filmu un izrāžu meistars, režisors Varis Brasla.

Cienījamie vecāki! Izmantojiet piedāvājumu un kopā ar savām atvasēm apmeklējiet „īstu” teātri!

✓ *Simts tortes un viena svecīte*

Dzimšanas dienas svinības kopā ar Astrīdu Lindgrēni, Pepiju, Ronju, Karlsonu, Emīlu un citiem...

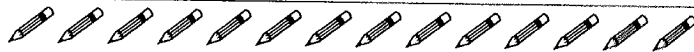
Sogad 14.novembrī Astrīdai Lindgrēnei aprit 100 gadi. Viņa ir populārākā Ziemeļvalstu bērnu un pusaudžu literatūras autore. Pateicoties viņas radītajiem spilgtajiem tēliem, daudzas lasītāju paaudzes veidojušās par aizrautīgiem grāmatu draugiem.

No 12.novembra līdz 16.novembrim lielāko grupu audzēkņus ciemos gaida Mūrmuižas bibliotekāre Gundega, lai bērnus iepazīstinātu ar minēto grāmatu varoņiem, viņu piedzīvojumiem.

✓ **Cienījamie vecāki!**

Turpinās iepriekšējā gada labā tradīcija – vecāku lasījumi.

Visu novembra mēnesi gaidām jūs grupās, lai pēcpusdienās jūs kopīgi ar sava bērna grupas biedriem iepazītu jaunus grāmatu varoņus. Šoreiz Astrīdas Lindgrēnas radītos.

Svētku dāvanas priekam un audzināšanai

"Bērnus vajag lutināt bez mēra, citādi neizaugs kārtīgi razbainieki," mēdza teikt Ronja, laupītāja meita. Ja tu savus bērnus vēlies audzināt savādāk, iemācies piebremzēt bērnu alkatīgās vēlmes pēc lielām dāvanām, nemazinot svētku prieku.

Palūkojies apkārt, un tu redzēsi, ka gribēt arvien vairāk un vairāk nav nekas neparasts, un tas, diemžēl, ir kļuvis par sabiedrībā pieņemtu normu. Taču nav teikts, ka tā tam arī jābūt.

Vecākiem ir jāpamanās izmantot svētku laiku, lai stiprinātu mūžīgas vērtības, nevis lai apmierinātu bērnu mantkārību. Kā? Vienkāršākā atbilde, protams, ir tā, kas daudziem vecākiem ir īpaši sarežģīta - vienkārši pateikt **nē**, kad kāroto Ziemassvētku dāvanu saraksts drīzāk atgādina "Kara un miera" sējumu, bet apgrozāmās summas liktu nosvīst pat Bilam Geitsam.

Pateikt bērnam nē ir ļoti nozīmīgi viņa izaugsmei un veselīgai attīstībai, tādēļ būtu labi arī tev pašam šādu risinājumu pieņemt. Bērniem jāsaprot, ka viņi ne vienmēr saņems ko vēlēties, taču viņu dzīve un svētki tādēļ nekļūs mazāk priecīgi. Sarežģītākais ir to paveikt pareizi, lai izvēlētais ceļš apdzēstu svētku alkatību, nemazinot prieku.

- Pievērs bērnus tam, ko viņi patiešām grib. Iespējams, bērni lielveikalu Ziemassvētku vecītim stāsta, ka grib jaunāko video spēli vai kādu citu modernu un dārgu mantu, taču bērnu psihologi saka ko citu. Pētījumi rāda, ka bērni visvairāk vēlas pēc iespējas vairāk laika pavadīt kopā ar saviem vecākiem. Tādēļ bumba par pieciem latiem var izrādīties vērtīgāka nekā jaunākā sporta video spēle, ja vien būs iespēja futbolu uzspēlēt kopā ar vecākiem. Nepietiek bērnam uzdāvināt bumbu un izvadīt viņu pa durvīm. Saki: "Iesim ārā un kopā uzspēlēsim."
- Liec lietā galvu un bērnu rokas. Lai nopirktu perfektu dāvanu, ir vajadzīgs ne pārāk daudz naudas, taču nebūs viegli tādu radīt, vienlaicīgi nostiprinot savu bērnu pašapziņu. Ja tavam dēlam patīk māksla, iespējams, viņš varētu likt lietā savas Van Goga spējas un uzzīmēt katra ģimenes locekļa portretu. Ja tavai meitai patīk dzeja, var likt nojaust, ka viņas dzejoļi ne tikai palīdzēs radīt svētku noskaņu, bet tos atcerēsies arī ilgi pēc tam. Viss, ko tu spēj paveikt, lai apliecinātu viņu spējas un izpausmes, palīdz bērniem celt savu pašapziņu, ļaujot tiem tik daudz nedomāt par sevi un piemirst par finansiāli iespējamiem vēlmēm. Šādas dāvanas lieliski aizstāj veikalā pirktas lietas ne tikai to individuālās vērtības dēļ, bet arī tādēļ, ka to veidošanā ir vajadzīga radoša iedvesma. Tās rada īpašu prieku ne tikai saņēmējam, bet arī devējam.
- Izvēlies citāda veida atalgojumus. Ģimenes būšana kopā ir ne mazāk svarīga par naudas pārvaldīšanas prasmi. Taču dažreiz ģimenes kopīgais laiks strauji zūd, vai to aizstāj dārgas dāvanas. Par īpaši labi paveiktiem darbiem bērnus var atalgot ar paštaisītu "Ģimenes prieka kuponu grāmatīņu" - radoši izveidotu kalendāru, kurā atzīmēti ģimenes kopīgie pasākumi kā balva par kādu labu darbu. Kuponus vēlāk iespējams apmainīt, piemēram, pret gājienu uz bibliotēku, basketbola spēli, ceļojumu uz viņu iecienīto atrakciju parku, vai izbraucienu ar divriteni. Par kuponiem pat varētu dabūt atbrīvojumu no tik netīkamiem mājas darbiem kā atkritumu iznešanas vai galda klāšanas. Šādi kuponi saglabās iespēju ģimenei būt kopā, uzlabojot attiecības, un tā šķiet, ir visu bērnu lielākā vēlēme.

- Pacietīgi respektējiet viņu fantāzijas, taču nezaudējiet realitātes izjūtu. Kāds no taviem bērniem joprojām tic Ziemassvētku vecītim, kurš labajiem puikām un meitenēm dāvanas piegādā neierobežotā skaitā? Pasakas par Ziemassvētku vecīti labi noder maziem bērniem, taču to mērķis ir noturēt viņus realitātē, nevis darīt laimīgus. Ieteicams pēc garā un dārgā Ziemassvētku dāvanu saraksta apkopošanas maigi likt galdā vēsus faktus - labās uzvedības dēļ viņi droši vien saņems vienu vai divas no kārotajām lietām, taču viņu svētki būs ne mazāk jautri.
- Par ko viņi sūdzas? Vai viņiem tiešām ir nepieciešams sevi skolā apliecināt ar 100 latu dārgiem sporta apaviem, kādi jau ir stilīgajiem draugiem? Izskaidro, ka būt atšķirīgam ir OK, un dārgas kurpes pašas par sevi nevienu nepadarīs labāku. Piemēram, saki: "Varbūt kaimiņu Jānim ir tās dārgās *botas*, taču tas bijī tu, kurš pēdējā spēlē iesita divus vērtus, nevis viņš." Ļauj bērniem saprast, ka viņi ir unikāli ar to, kas ir viņos, nevis ar to, kas viņiem mugurā. Tiesa, šis uzdevums nebūs no vieglajiem, it īpaši, ja tava atvase ir 9-14 gadu vecumā, kad bērni visvairāk vērtē citus pēc materiālām vērtībām. Viņi asi izjūt savu vienaudžu spiedienu: "Ja tev nepieder moderns mobīlais telefons, tu neesi stilīgs." Vecākiem jāuzmanās, lai viņi paši netiktu ierauti šajā materiālisma apburtajā lōkā. Viens no veidiem varētu būt bērna izglītošana par reklāmas ietekmi uz sabiedrību. Nenovērtē savu bērnu pārāk zemu, jo viņi ir apķēriņāki nekā pieaugušie mēdz domāt. Pēc neliela izskaidrošanas darba tu viņam palīdzēsi justies pašpārliecinātākam savās zināšanās, un bērniem tas patīk.

Iespējams, bargās mammas vai tēta statuss tevi nesajūsminās, bet samierinies - tas ietilpst vecāku darba pienākumos.

Cik maksāt par dāvanu bērnam?

Patiesībā bērnam sākotnēji nav svarīgi, cik maksā dāvana. Paši vecāki «pieradina» bērnu pie jēdziena: dārgs — tā tad vērtīgs, lēts — tā tad nevērtīgs. Var minēt šādu piemēru: «Zēns kopā ar tēvu ir veikalā, un zēnam tiek dota iespēja izvēlēties sev spēju mašīnu. Zēns izvēlas mazu, bet, viņaprāt, jauku mašīnīti, bet tēva reakcija ir, ka šī mašīna ir nevērtīga (lēta, maza), un tēvs zēna vietā izvēlas lielāku un, viņaprāt, skaistāku mašīnu. Zēns no veikala iziet ar jauno mašīnu rokās, bet sirsniņā vilies, jo tā nav viņa kārotā mantiņa, to viņa vietā ir izvēlēties «lielais bērns» — tēvs.»

Daudz mazāk tiek runāts ar bērniem par pašgatavotiem pārsteigumiem, priekamirkļiem, visai ģimenei esot kopā, spēlējoties kopā utt. Runājot par dāvanām, mums tik un tā atkal jāatgriežas pie attiecībām ģimenē. Šajā sakarā ir svarīgi jau kopš bērnības bērniem iemācīt, ka nav svarīgi, kas tiek dāvināts un vai tas pirktas veikalā, bet gan tas, vai šī dāvana ir no sirds. Bieži vecāki, kompensējot laika trūkumu vai aizņemtību, bērniem pērk lielas un dārgas dāvanas. Tādējādi pieļaujot kļūdu jau pašā sākumā, jo bērniem mantiskās vērtības ir mazāk svarīgas nekā siltas un draudzīgas attiecības ģimenē. Tādēļ, vecāki, atcerieties, ka nekādas dāvanas bērniem nespēj kompensēt jūsu prombūtni vai nevērtību.

„PASACIŅAS” VALODIŅA

☺ Pārgājiena laikā mežā Mikus Olivers prasa:
„Kur tas suņu vilks paslēpies?”

☺ Pēc pusdienas miedziņa Ksenija kavējas
guļamistabā.

Auklīte: „Ksenija, ģērbies ātrāk!”

Ksenija: „Es nevaru, man rokas nokritīs!”

☺ 4.gr. pārrunā Zentas Ērgles stāstu „Labi
sēņu māmiņai” un noskaidro, kādēļ vajadzīgs
lietus.

Audzinātāja: „Ko tad ēdīsim, ja nebūs lietus un
neaugs sēnes?”

Samanta Z.: „Kūkas!”

Audzinātāja: „Vai tad kūkas aug mežā?”

Samanta: „*Maksimā!*”

☺ No 5.gr. bērnu runātā par meža tēmu:

Evelīna: „Lapsa nes barību lapsēniem.”

Armands: „Zaķiem jāslēpjas, citādi vilks viņus
sagrauzīs”

Beāte: „Brikšņos dzīvo meža cūka ar meža
sivēniņiem”

☺ Jautājums:

- Nosauciet, kādus apavus jūs zināt?

Atbilde:

- Apenes!

SVEICAM !

*Ilgi un skaisti
Zied rozes,
Visilgāk, visskaistāk-
Mārtiņrozēs.*

*Saudzīgi toveru
Saulaino ziedu,
Un man liekas -
Es ziedu.*

/Jāzeps Osmanis/

DZIMŠANAS DIENĀ

<i>Hansu Stepīņu</i>	3.X
<i>Matīsu Knopkinu</i>	14.X
<i>Ričardu Aleksu Rozenbergu</i>	15.X
<i>Gustavu Līdaku</i>	17.X
<i>Kristīni Āboliņu</i>	18.X
<i>Māru Rudīti Gailīti</i>	18.X
<i>Larīsu Akulovu</i>	23.X
<i>Elīnu Evitu Ķepsni</i>	25.X
<i>Tatjanu Sovurenkovu</i>	25.X
<i>Simonu Grāpēnu</i>	30.X

VĀRDA DIENĀ

<i>Diniju</i>	16.X
<i>Daigu</i>	16.X
<i>Elīnu</i>	19.X
<i>Rinaldu</i>	24.X
<i>Beāti</i>	25.X
<i>Amandu</i>	26.X
<i>Elvi</i>	29.X

„PASACIŅAS” darbiņi novembrī

✓ Leļļu teātra „Tims” koncerts
„No pasakas ar dziesmu” 6.XI

✓ PII *Pasaciņa* padomes sēde 7.XI plkst. 16.30

✓ *Mārtiņdienā čigānos ejam...* 9.XI

✓ *Simts tortes un viena svecīte*

Astrīdai Lindgrēnei aprit 100 gadi –
ciemošanās Mūrmuižas bibliotēkā

12.XI - 16.XI

✓ *Mana Latvija, par visu tev paldies,*

Nav man cita, ar ko lepoties...

Svinam Latvijas dzimšanas dienu 20.XI

✓ Leļļu teātra izrāde „*Putnu biedēklis un viņa
draugi*” 22.XI

„PASACIŅAS” PALDIES

☺ **PALDIES**

No 4.grupiņas bērniem un audzinātājām
Samantas Kristiānas mammītei Evai par
jaukajiem floristikas lielformāta darbiem grupas
dekorēšanai.

☺ **PALDIES**

Samantas Kristiānas Cielēnas un *Edgara
Gredzena* ģimenes locekļiem par čaklo kastaņu
vākšanu un pienesumu bērnu dārziņam.

 Redaktore - Ineta

 Korespondente -

Sarma

 Datorsalikums - Anita